Dosarul nr. 4r-1161/23 (PIGD: 4-22037443-02-4r-24032023)

D E C I Z I E

12 iulie 2024 mun. Chişinău

Colegiul Penal al Curţii de Apel Chișinău
Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecător: Alexandru Spoială
Judecători: Igor Chiroșca și Denis Băbălău

examinând în procedură scrisă, în ordine de recurs, recursul declarat de către agentul constatator, executorul judecătoresc Stoian Grigore împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22.12.2022, în cauza contravențională în privința SRL „*****”, intentată în temeiul art. 319 alin. (1), (2) Cod contravențional.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

C O N S T A T Ă:

În data de 12.09.2022 în adresa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani a parvenit demersul și procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 01.03.2022 în privința SRL „*****” privind atragerea la răspundere conform semnelor contravenției prevăzute la art. 319 alin. (1), (2) Cod contravențional.

Conform demersului și procesului-verbal nr. ***** din 01.03.2022, s-a indicat că în cadrul Biroului executorului judecătoresc, Stoian Grigore, la executare silită se află documentul executoriu nr. ***** din 30.06.2021 emis de către Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cu privire la încasarea de la SRL „*****” în beneficiul SC „*****” SRL a sumei în mărime de 18 412,65 lei.

Mai indică agentul constatator că, a întreprins în privința debitorului toate măsurile rezonabile în vederea executării titlului executoriu, însă ultimul se eschivează, motiv pentru care, urmează a fi atras la răspundere contravențională conform art. 319 alin. (1), (2) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22.12.2022, a fost încetat procesul contravențional în privința SRL „*****”, pornit în baza art. 319 alin. (1), (2) Cod contravențional, pe temeiurile prevăzute de art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentul constatator executorul judecătoresc Stoian Grigore a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de sancționare

a SRL „*****” în comiterea contravenției prevăzute de art. 319 alin. (1), (2) Cod contravențional.

În motivarea recursului s-a indicat că, debitorul nu s-a prezentat și nici nu a comunicat motivele, în urma tuturor acțiunilor întreprinse pe marginea procedurii de executare, careva efect în executarea documentului executoriu nu s-a stabilit, necătând la faptul aplicării tuturor masurilor menționate mai sus.

Menționează că, instanța de judecată prin hotărârea emisă se contrazice cu circumstanțele cauzei, or pe de o parte se invocă, că procesul-verbal cu privire la constatarea contravenție este întocmit legal, iar pe de alta parte executorul judecătoresc nu ar fi dovedit intenția directă a făptuitorului, sau atât în conținutul procesului-verbal precum și a înscrisurilor anexate la demers, se dovedește intenția directă a debitorului de a nu executa documentul executoriu.

Indică faptul că, instanța de judecată a constatat că la materialele cauzei contravenționale nu au fost anexate suficiente probe ce ar demonstra faptul ca executorul judecătoresc a întreprins toate masurile însă care urma sa le întreprindă nu a menționat, or instanța pe deoparte cunoaște și alte modalități decât sunt indicate în legislație care urma sa motiveze cele indicate, iar pe de altă parte instanța a încetat procesul pe principiul în temei convingeri, care nici nu a luat in calcul termenul acordat prin citația înaintată.

Conform prevederilor art. 464^2 Codul contravențional, *cauza contravenţională în procedură scrisă se examinează de instanţa de judecată în lipsa părţilor şi fără dezbateri orale. În termen de 3 zile de la data intrării cauzei contravenţionale în instanţa de judecată, judecătorul transmite făptuitorului şi victimei o copie a procesului-verbal cu privire la contravenţie, a probelor şi a înscrisurilor din dosarul cauzei contravenţionale, precum şi solicită părţilor de a se expune asupra aplicării procedurii scrise şi asupra cauzei contravenţionale, stabilind un termen de 10 zile. In cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin. (2), părţile nu s-au expus asupra aplicării procedurii scrise şi asupra cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va pronunţa o încheiere motivată cu privire la examinarea cauzei contravenţionale în procedură scrisă. In cazul în care părţile, în termenul prevăzut la alin. (2), refuză aplicarea procedurii scrise şi solicită examinarea cauzei contravenţionale în şedinţă publică, instanţa de judecată poate dispune citarea părţilor dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cauza contravenţională în şedinţă publică, iar examinarea cauzei contravenţionale se va desfăşura în conformitate cu prevederile capitolului VII din cartea a doua a prezentului cod. Instanţa de judecată poate să respingă prin încheiere motivată refuzul aplicării procedurii scrise şi solicitarea examinării cauzei contravenţionale în şedinţă publică în cazul în care consideră că, ţinând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. încheierea de respingere se contestă*

odată cu fondul. Dacă din materialele cauzei rezultă că cauza contravenţională nu poate fi examinată în procedură scrisă, instanţa de judecată, prin încheiere motivată, care se contestă odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală.

Conform art. 464^3 Codul contravenţional, *soluţionarea cauzei contravenţionale în procedură scrisă se desfăşoară în termenul şi în condiţiile prevăzute la art.454. Hotărârea judecătorească în procedură scrisă se emite în condiţiile art.462. Hotărârea judecătorească emisă se publică pe pagina web a instanței judecătorești şi se comunică părților cauzei contravenționale, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească examinată în procedură scrisă se contestă cu recurs care se examinează în condiţiile prezentului cod. Instanţa de recurs examinează recursul în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile prezentului articol fiind aplicabile corespunzător.*

Astfel, dreptul la un proces echitabil este asigurat şi în procedura scrisă şi alte circumstanțe excepționale nu sânt prezente.

Agentul constatator și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că, În data de 12.09.2022 în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a parvenit demersul și procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 01.03.2022 în privința SRL „*****” privind atragerea la răspundere conform semnelor contravenției prevăzute la art. 319 alin. (1), (2) Cod contravențional.

Conform demersului și procesului-verbal nr. ***** din 01.03.2022, s-a indicat că în cadrul Biroului executorului judecătoresc, Stoian Grigore, la executare silită se află documentul executoriu nr. ***** din 30.06.2021 emis de către Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cu privire la încasarea de la SRL „*****” în beneficiul SC „*****” SRL a sumei în mărime de 18 412,65 lei..

Mai indică agentul constatator că, a întreprins în privința debitorului toate măsurile rezonabile în vederea executării titlului executoriu, însă ultimul se eschivează, motiv pentru care, urmează a fi atras la răspundere contravențională conform art. 319 alin. (1), (2) Cod contravențional.

Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a dispus adoptarea unei decizii de sancționare a SRL „*****”, în lipsa probelor pertinente și concludente, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 319 alin. (1), (2) Cod contravențional.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției SRL „*****” în comiterea încălcării prevederilor art. 319 alin. (1), (2) Cod contravențional, sunt nefondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional nu au fost anexate probe materiale care ar confirma fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului, or, simpla indicare a faptelor date în procesul verbal cu privire la contravenție, nu poate fi temei de recunoașterea vinovăției și sancționarea persoanei.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

Or, la materialele cauzei, în vederea confirmării învinuirii, nu au fost anexate careva probe care ar dovedi cele incriminate SRL „*****”.

Așadar, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o

persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agentul constatator și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare” instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului”, dincolo de îndoiala rezonabilă.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 319 alin. (1), (2)

Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Cercetând argumentele recurentului, se constată că se invocă doar afirmațiile că, conform materialelor acumulate și informației parvenite s-a stabilit cu certitudine că SRL „*****” a încălcat prevederile art. 319 alin. (1), (2) Cod contravențional și că sunt acumulate destule probe pentru a fi trasă la răspundere contravențională, probe ce nu au fost luate în considerație de către instanța de judecată.

Raportând cele invocate supra, în raport cu materialul probator administrat în cauză, instanța de judecată, constată că, la examinarea cauzei contravenționale în privința SRL „*****”, executorul judecătoresc nu a acordat o deplină eficiență prevederilor articolului 440 alin. (1) Cod contravențional, astfel încât activitatea desfășurată de acesta în partea ce vizează colectarea şi administrarea probelor, a fost una insuficientă și superficială or, în speță, s-a constatat că la materialele cauzei nu există nici o probă care ar confirma îndeplinirea unor proceduri concrete privind executarea hotărârii și rezultatele acestor acțiuni care atestă că persoana nu ar fi îndeplinit cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu sau că aceasta nu ar fi îndeplinit obligația de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum și necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informațiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuțiilor sale.

În concluzie, Colegiul penal notează că, instanța de judecată întemeiat a stabilit faptul că în prezentul proces contravențional, agentul constatator a avut o activitate insuficientă în partea ce vizează stabilirea existenței faptei contravenționale și dacă acțiunile făptuitorului întrunesc elementele contravenției de eschivarea de la executarea hotărârii judecătorești.

Deci, recursul agentului constatator nu este argumentat și Colegiul la examinarea acestuia invocă prevederile art.470 Cod contravențional, potrivit cărora instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator executorul judecătoresc Stoian Grigore și se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22.12.2022, prin care a fost încetat procesul contravențional în privința SRL „*****”, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 319 alin. (1), (2) Cod contravențional, pe temeiurile prevăzute de art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei,
judecător Alexandru Spoială

judecător Igor Chiroșca

judecător Denis Băbălău